

ENTERED AT THE POST OFFICE AT CHICAGO, ILL. AS SECOND CLASS MATTER

Ročník VI.

CHICAGO, ILL., DNE 15. KVĚTNA, 1884.

Číslo 5.

Jak jsme museli pivo pít.

Upomínka na znovu vzkříšení „Sokola Clevelanského.“
Vypravuje J. Č.

Bude tomu pomalu již osm roků, co opouštěl jsem Chicago a ubíral se do Clevelandu, po kterém jsem tak byl toužil. Četl jsem mnoho o národním životě tamtéž a proto jsem si nedal pokoje, pokud jsem svoji touhu neukojil. Šťastně jsem tam přijel a první, po čem jsem se tázal — byl Sokol. Bylo mi sděleno, že sice kdysi za onoho času tam se cvičovalo, že tam byl pěkný sokolský spolek — nyní ale nezbylo po něm nic nežli — starý kůň, bradla, hrazda, kruhy a stará žínovka.

„Dobrá,“ myslil jsem, „kde je náčiní, najdou se i sokolové“ a nyní neměl jsem nic více na starosti, nežli abych sebral některé staré, „rozlétnuvší“ se sokoly dohromady a k nim přidružil něco nových. Bez Sokola zdál se mi ten život příliš jednotvárným.

Umluvivše se společně se sokolem Lierem, nyní členem Sokola newyorského počali jsme tlouci na sokolský buben a v krátké době shromáždili jsme kol sebe asi dvacet mladíků, kteří hotoví byli prapor sokolský znovu pozvednouti.

Při poslední mé návštěvě tam shledal jsem se jen s několika sokoly, kteří tehdy s námi působili, a sice vytrvali pouze sokolové Sluka, Beneš, Hanuš, Jiřile a Urbánek. Ostatní se opět rozlétli aneb vyražený palec vyrazil i své-

ho majetníka z řad sokolských. Leč to jsou všechno věci vedlejší, chtěl jsem rozepsati se hlavně o tom, jakých obětí člověk často podstoupiti musí, chce-li sbor sokolský udržeti při životě.

V místnosti, kde jsme počali naši činnost (v Perunu) byl hostinský a jelikož byl hostinským, prodával pivo. A jelikož pivo prodával, chtěl také aby ho někdo kupoval — nu a, tu se nesmí nikdo divit, že když jsme my po cvičení v rovné řadě kráčeli kolem nálevny, neohlednavše se ani v pravo ani v levo — jak se na sokoly sluší, že pan hostinský takovým pravidlům poznenáhlu přestával rozumět a konečně jsme se tak z „druhé ruky“ dozvěděli, že se ve věci té — „musí něco udělat“. Byli jsme trpěni tam z milosti a když jsme nebyli s to ani sklenici piva po cvičení odpravit, tu přestávalo vše. Věděli jsme, co to „něco udělat“ znamená. Buďto pít — a nebo —. Mně děsilo obojí. Nikdy jsem před tím snad pivo nepil — a již jsem viděl, jak každé to cvičení druhý den pěkně odstónávám. Leč my chtěli zachovat Sokol a proto jsme se rozhodli pít.

S tlukoucím srdcem vcházel jsem po cvičení do nálevny — hodím už připravený „pěťák“ a poroučím, aby nalil. Střevíce hodily se na nálevnu, aby hostinský neměl té nejmenší pochybnosti, že nejsme sokolové. První sklenici dávám k ústům — a už šly na mne mráčky. „Mlé a pij, je to pro Sokolskou věc — každou vyprázdňenou sklenicí

pevně existenci Sokolstva.“ To domysliv, pil jsem — v duchu mněl jsem se už za mučenníka pro věc národní.

První večer štátně a ve zdraví jsme odbyli. Při druhém již to šlo snadněji. „Mlé a pij. — Sokol!“ tanulo mi na mysli a já mlčel a pil a ostatní sokolici též. —

Leč to už se stávalo trochu jednotvárné — a jedna sklenice, to se přece nevyplatí za ten „rámus“, co prý jsme vždy nadělali. Byl tam také biliár, na kterém se hrálo o pivo. Tam ponejprv v svém životě jsem to nestastné tago do ruky bral — pro věc Sokolskou. Zoufale jsem po stole kule honil, tak že by jedna málem i okno byla rozbila. Ještě se divím, že se při tom mém hraní nestalo nějaké větší neštěstí, neb lidí kolem stálo plno a kule i moje tago stále ohrožovaly životy všech zevlujících. — Leč, říkává se, člověk zvykne na světě všemu a tak i já jsem se do tohoto nového života vpravil tak, že jsem po cvičení bez nějaké té sklenice cincinnatijského nemohl ani být a že by v tom jakási obětavost byla, na to jsem už ani ve snu nepřipadnul.

Bylo nás tehdy velmi málo, leč všechny pojila nás páska upřímného bratrství a často pak jsme se sokolem Lierem v New Yorku vzpomínali na ony krásné chvíle v Clevelandském Sokole zažité. — Netrvalo to ani rok, byli jsme totiž nuceni opustiti Cleveland a odebrati se do New Yorku. V Clevelandu však zanechali jsme mladou

ratolesť, která se ujala a po založení Nár. Jedn. Sokolské v mocnější kmen vzrostla. Kéž prospívá a kráčí zdárně v před, a ono bratrství, jaké panovalo při jeho znovuvzkříšení, ať potrvá i na dále. Na zdar!

O pěstování síly.

(Polevačování.)

Před několika roky přišlo k profesoru McClarenovi dvanáct důstojníků z anglické armády, kteří měli co nejdříve nastoupiti k pravidelnému vojsku. Chtěli u něho cvičením ještě svá těla utužiti a pro službu jak náleží se připraviti. Profesor McClaren o nich píše:

„Mladí muži tito byli v stáří od 19 do 29 roků, od 5 do 6 stop výšky a vážili od 128 do 174 lb. Nejdříve poznamenal jsem si vše, výšku, váhu, i sílu prsou, páží i nohou a započal jsem je cvičiti. V krátké době rozšířila se prsa jich a paže zmocnila takovou měrou, že se z nich stali, abych tak řekl, přímo jiní lidé, než jakými byli tehdy. Ve čtyřech měsících několik jich nebylo s to obléci na sebe uniformu bez velkého namáhání a když konečně kabátec svůj navlékli, nebyli na žádný způsob s to je dopnouti jako dříve. Za měsíc na to, nebylo ani pomyslení, aby oblékli svůj starý oděv a musely pro ně zaopatřeny býti jiné. Jeden z těchto, asi 25 roků star, měřil po pětiměsíčním cvičení kolem prsou o pět coulů více! Kdo dovede oceniti toto rozšíření prsou?“ dokládá znamenitý tento cvičitel, „kdo dovede poznati, jaký prospěch vyplyne z toho člověku pro celý život jeho, nabyde-li srdce i plíce tolik místa pro svojí činnost!“

McClaren nechal si mladíky ony též fotografovati při jich vstoupení do cvičirny a ku konci cvičení též, a oni sami nechtěli věřiti, že tělocvik takový účinek na těla jich měl.

Ten samý udává též dva mladíky, kteří k němu počali též do cvičení choditi a sice jeden z nich byl 16 letý a druhý 20 letý. Během jednoho roku onen mladší nabyl na výši celých 2 coulů. Když počal cvičiti, vážil celých 108 lb. a pěstovav rok tělocvik vážil 129 liber. Při započetí měřil v prsou 31 coulů a a po roce 36 coulů. Ruka v předloktí z 8 coulů sesílila na 10 coulů a v záloktí z 9 $\frac{1}{4}$ coulů sesílila na 11 $\frac{1}{4}$ coulů.

Starší nabyl na výšce pouze $\frac{3}{8}$ coulů; na voze mu přibýlo 8 liber; jeho ruka v předloktí z 11 $\frac{1}{4}$ coulů sesílila tak, že měřila 12 $\frac{1}{2}$ coulů, síla to zajisté nevšední pro člověka dospělého. Ruka v záloktí z 11 $\frac{3}{4}$ coulů sesílila na 13 $\frac{1}{4}$ coulů a v prsou konečně měřil po ročním cviče-

ni 40 coulů, proti dřívějším 34. Není to sice neobyčejná síla ruky v záloktí ani v prsou, leč povážíme-li, jak slabým byl mladík ten, jest to sesílení značné.

Zeptejme se jen schopného lékaře, jaké účinky na celé ústrojí člověka má ono značné rozšíření prsou. Dr Morgan ve svém spisu „University Oars“ píše:

„Rozšíření prsou o tři coulů jen má ten výsledek, že plíce, které dříve pojmuti mohly 250 kub. střevečů vzduchu, pojmuti nyní 300 kub. střevečů a nikdo nedovede oceniti ani, jaké účinky oněch 50 střevečů na zdraví těla má. Je-li pak člověk stísněn zapálením plíc aneb jiným pliením neduhem, čím více vzduchu čistého plíce jsou s to pojmuti, tím rychleji spěje nemocný uzdravení svému vstříci. Proto každý mladík, každý dospělý muž, každá dívka i žena věnovati by měli se tělocviku a zejména pak takoví, kteří jsou slabí v prsou. Tím poslouží zdraví svému značně a zajistí si zdraví pevné pro celý život příští.“

Pohlédneme jen na mladíka, aspoň většinu jich, kteří nevíci a žádnou těžší práci nevykonávají — pohlédneme na něho, když v koupelně neb kde jinde se před námi vysvlékne — neposkytuje-li pohled přímo žalostný? Ruce a nohy jsou jak říkáme přímo jako hůlky, prsa na místě aby byla vypnutá, jsou prohnutá a celé tělo prozrazuje velikou slabost. Rok, jediný rok, pravím, tělocviku řádnému věnován a z postavy takovéto vyvine se statný svalnatý mladík, pak teprv může právem říci, já jsem muž! Pováží-li se toto, nemůže věru člověk ani pochopiti, proč většina mladíků našich tak úzkostlivě se vyhýbá tělocviku. Jest to asi tak, jako s malým nerozumným chlapcem, který se škole vyhýbá co možno nejvíce, však když dorosle, přijde k úsudku: „Já jsem se měl přec jen učit, mohl ze mne dnes být zcela jiný člověk!“ a to samé jest s cvičením tělesným.

Mnohý namlouvá si: Mně není třeba tělocviku, učiním každé neděle rychlou dlouhou procházku, jdu na loďku a tam si zavesluju a mám pro celý týden dost. Leč on neví, že takové přemožení se jednou v týdně, kdy tělo není přílišnému namáhání navyklé, že srdce tak náhlým způsobem do prudkého pohybu přivedené, jemu jest spíše na škodu nežli k užtku a že jenom pozvolný tělocvik může mu prospěchu přiněsti.

Jiný opět se vymlouvá, že cvičení jest nebezpečné. Jest zvedání lehkých činek snad nebezpečné? Může kdo přijíti k úrazu kroužením kůželů, jednoduchými výkony na bradlech neb kte-

rémkoliv náčiní neb dokonce při prostocviku? Toť opět jedna z oněch výmluv, která v očích našich nemá platnosti docela žádné.

Cvičení tlustých, hubených a cvičení pro starší.

Když jsme byli konečně někomu dokázali důkazy nezvratnými a příklady nesčetnými, jak pěstováním tělocviku mnohé tělesné vady a nedostatky se napraví, kterak ze slabého neduživce jest s to vytvořiti silného a zdravím kypícího muže, dostáváme též často za od pověd: „Ano, to může býti pravda, pokud se to týká mladých, štíhlých lidí, však pro takové tlusté, neb příliš hubené a sporé aneb dokonce pro staré, tělocvik není.“

Leč uvažujme o tom. Vezměme nejdříve ony, kteří od přírody jsou velmi štědře tukem obdařeni a kteří starajíce se na tom světě jen o to ústrojí zažívají, aby žádné újmy neutrpělo, tuku i a sebe stále více a více přibírají. Konečně „dopracují“ to tak daleko, že tloušťka stane se jim samým na nejvyš nepříjemnou a oni touží po tom, aby stali se hubenějšími, obratnějšími a k veškeré práci spůsobilejšími. Že tohoto nepříjemného břemene zbavíme se zcela lehce, jest jisté, však musíme věnovati se práci s železnou vůlí. Každý zajisté četl neb slyšel o profesionálních běhounech, niníž je Amerika požehnána, že majíce uběhnouti jistý počet mil, musí především ztratiti veškerý tuk z těla, aby nabyli lepšího a delšího dechu, síly a vytrvalosti. Ať věnuje se cvičení, záleželi mu na tom, aby se z něho stal přec člověk souměrný, jako onen běhoun, rohovník neb veslař a nebude to trvati ani měsíc, a on pozná na sobě změny veliké. Nechť věnuje se nějaké tělesné práci denně v teplém oděvu a zapotí se vždy značně, načež drsným ručníkem nějakou chvíli tělo své tře. Musí střežiti se potrawy, o které ví, že tvoří tuk a jí jen stravu takovou, která sílí svaly a kosti. Však to vše prováděti musí s pilí neúnavnou a každý den pracovati (neb cvičiti) více a rychleji. Po krátkém čase sezná, že nejenom ztratil značně nepříjemného tuku, nýbrž že i jeho dech jest mnohem lepší a že vydrží tolik, co jeho štíhlý soused. Nevěli jakým způsobem by krev svou rozproudiv — ať třeba přeměří asi 50krát schody, což mu též postačí. Universitní naši veslaři obyčejně cvičí se tak pro zápas veslařský, že v měsíci je každý lehčí o dvanáct liber.

Profesionální naši rohovníci na př. Sullivan, který jest dnes znám co

„postrach všech novověkých herculesů“ — je-li před nějakým důležitějším zápasem, zanechá pohodlného živobytí a cvičí se tak, že než dostaví se den zápasu, je o 35 až 40 liber liber lehčí, než když cvičit započal. Kůže těla jeho jest tak čistá, beze vsí poskvrny a pevná a rána, po které by nevíčenému (neb netrainovanému) člověku celý obličej opuchl, nezanechá na obličejí tohoto a na těle vůbec ani té nejmenší známky. I eť tím ovšem není řečeno, aby každý kdo tlustým je, nechal se trainovati jako profesionální atlet, však zachová-li se dle hořeji udaných pravidel, dosáhne též žádoucího účelu a z jeho kulatého měkkého a slabého těla, vyvine se silné, svalnaté.

Poslyšme co ve svém spisu „How to get strong“ píše William Blaikie: „V létě roku 1877 setkal jsem se s jedním gentlemanem, prostředního stáří, který zastával nějakou státní službu v městě New Yorku. Byl velice pilným pracovníkem a musel po celý den nepřetržitě sedět. Jelikož jsem dříve pána toho znal co jednoho z nejtlustších a nyní byl nápadně spadlý, ač dobře při tom vypadal, tázal jsem se po příčině takové nápadné změny, k čemuž dostal jsem za odpověď: „Nikdy netěšil jsem se lepšímu zdraví, jako právě nyní.“ V lednu (v tom samém roce) vážil 305 liber. Znamenitá to zajisté váha. Jelikož tloušťka jeho stala se mu konečně břemenem nesnesitelným, rozhodl se zbavit se jí stůj co stůj. Jelikož však byl po celý den zaměstnán, mohl věnovati pro sebe jen večery, a někdy ani neměl tolik času. Co týče se stravy, nezměnil ničeho, však činil delší procházky každého dne, až ušel tři až šest mil každého večera velmi rychlým pochodem. V době zimní, mnohdy prý se chůzí touto spotil tak, že se z něho jen lilo. Byv tázán, zdali mu tato cvičení nebyla někdy obtížná, neb zdali zůstal pod střechou, kdy venku panovalo počasí bouřlivé, odpověděl, že nikoliv, naopak v počasí takovém spíše prý šel o dvě míle více, a z toho lze souditi s jakou železnou vytrvalostí se cvičení takovému oddal.

Plování.

Píše Fr. Lier, člen New-Yorského Sokola.

Cvičení v plování — jedno z nejlepších a nejužitečnějších — bylo našimi tělocvičnými sbory až doposud úplně zanedbáváno. Pochybují, že polovice sokolů našich umí plovat a z této polovice zase jenom čtvrtina že vydrží plovat delší chvíli, třeba jenom půl hodiny.

Příčinu, proč se dosud plování v sokolských sborech necvičilo, hledati dlužno v obtížích, jaké jsou s tím spojeny, které však přece u porovnání s prospěchem přece jen jsou malé a snadno překonatelné. To by bylo pěkné, aby to nešlo, kdyby sokol opravdu chtěl.

Ve všech městech, kde jednot sokolských stává, jest příležitost ku cvičení v plování výborná. V New Yorku a v Baltimore máme vodu mořskou, v ostatních městech jsou jezera a řeky. V létě obyčejně pro přílišné vedro se cvičení suspenduje, aneb bývá velmi slabě navštěvováno. A tu zajisté dobrou náhradou za cvičení bylo by cvičení v plování. Ku konci leta mohla by se pak uspořádati zkouška a určení ceny na vytrvalost a rychlost, jakož i pravidelnost v plování.

Kde není koupání svobodné, mohly by sbory sokolské uzavřítí na tyto smlouvy s majitelem blízké plovárny, aby ji na tolik a tolik večerů, případně nedělí sboru sokolskému za mírnou náhradu přenechal. Byla-li by zvolena doba večerní od 8. hodiny, kdy obyčejně jedno oddělení (damské) bývá zcela prázdné, zajisté že by požadavek majitele nebyl velký.

O prospěchu, jaký koupání a pohyb v čerstvé vodě tělu lidskému přináší, netřeba mi, tuším, široce se rozpisovati. Důležitost cvičení v plování uznána již všeobecně, jinonárodní sbory tělocvičné zde i v Evropě zavádí cvičení toto jeden po druhém; v tělocvičném semináři v Milwaukee zavedeno jest cvičení v plování již na třetí rok.

Však nejen že plování zdraví lidskému prospívá — na něm závisí mnohdy i celý život. Kolik tisíc lidí v nejlepším věku již utonulo a to jenom proto, že neuměli plovat, neb že uměli jen nedostatečně. Podám zajímavý příklad neštěstí, jež stalo se následkem nedostatečného vycvičení v plování. Ku konci minulého leta vyplul z přístavu města San Franciska velký nákladní parník anglický „Escambia“. Parník následkem chybného rozdělení tíže nákladu pět mil od břehu při nárazu malé vlny se převrhl a veškeré mužstvo v počtu 23 utonulo, ač všichni poněkud plovat uměli. Denní listy oznámily neštěstí a vyslovily náhled, že mužstvo loďní zachránit se nemohlo, poněvadž parník byl již příliš od břehu vzdálen. Tomuto náhledu však se opřel tamnější sbor, jenž cvičení v plování pěstuje a dokázal, že zachránit se mohli všichni, kdyby byli na vycvičení se v plování více dbali. Jeden člen tohoto sboru, dr. Riehl, skočil v úplném obleku, se

svrchníkem i botama do moře, ve vodě se zul i svlékl a doplavav při bouřlivé povětrnosti na ostrov 12 mil vzdálený.

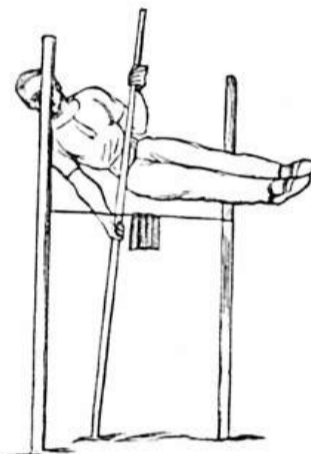
Prospěšnost i důležitost cvičení v plování jest tedy dokázána — možnost cvičení tohoto jest všude — záleží jenom na sokolích, aby cvičení to zavedli.

Skok o tyči.

Pojednání s lo „Tyršových Základů.“

(DOKONČENÍ.)

Máme-li přeskočiti přes motouz již výše pošinutý, učiníme malý rozběh a konec tyče zasadíme poněkud dále; na to levou (neb pravou nohou, dle toho na které straně tyč držíme) od podlahy odrazíme. Při skoku obrácení jsme levým (neb pravým) bokem k motouzu

(Obraz 3.)

(obr.3.), načež než doskočíme, obrátíme se rychle obličejem zpět a pravou (neb levou) rukou tyč nazpět odhodíme. Dle našeho vyobrazení naznačen jest skok pravým bokem k motouzu, načež musí levou rukou tyč uchopiti nahoře. Obyčejně však skáče se, že tyč uchopí se nahoře pravou, dole pak levou rukou, načež tělo obráceno jest levým bokem k motouzu. Jest však lépe, cvičíme-li se skoku tomu na obě strany.

Že se o tyči do dálky, do výšky, z dálky přes výšku a přes výšku do dálky skákati může, samo sebou se rozumí.

Do hloubky a dálky se buď o jedné tyči způsobem podobným, aneb užívá se dvou tyčí, jež před sebe na zem postavíme, tak, že hroty od sebe poněkud jsou vzálenější, než konce hoření, jež držíme v rukou. Odrazivše od stupátka, přednožíme a obloukem beze všeho obratu dolů se neseme.

Nutno, aby cvičení toto zavedeno bylo ve všech jednotách, neb čím rozmanitější cvičení v cvičárnách našich zavedem, tím více nám bude přibývat cvičenců a pak nevyžaduje zařízení to velkých obětí. To samé má se i se skokem pomocí provazu.

Sokol Americký,

Organ Sokolstva Česko-Amerického.

REDIGUJE: JOSEF ČERMÁK.

Předplatné pro členy na rok50ctů.
Předplatné pro nečleny na rok\$1.00.

Adresa: „Sokol Americký“, čis. 463 South Canal Street.

Vychází 15. každého měsíce.

Chicago, Ill., dne 15. května, 1884.

Kdyby bůh....

KDYBY bůh mi tak v své lásce řekl:

„Synu můj, chceš splnit vůli tvou,
pověz, kterak umřítí bys přál si?“
tož bych smrt si zvolil takovou:Aby jeseň byla, jasná, — vlídná,
v slunečnu by kraj se zveselil,
v žlutnoucím by listí ptáček zpíval,
který ještě z jara v sadě zbyl.A jak volně bledá smrt ovívá
květů prosté, dumné záletí,
tak se ke mně skláněj nepoznána ----
až pocítím její objetí.Potom, jako ptáče v keři hustém,
tíše zapěju svou píseň labutí
a ty zvuky zvončů d' d' dna srdcí,
nesouce se v nebes klenutí! ----A když píseň moje doromolí,
zavřít rty mi pečel nejdražší:
Tvé to políbení, má divenko,
země bytosti ty nejkrasší!! — —A však to li bůh by nedopřál mi,
pak ať jasně jaro přilétá, —
jaro války, kdy na prsou mužů
krve růže pyšně vykvétá! —Slavík bitvy, polnice to hlasná,
nechať vřavou, dýmem zazvučí!
Tam chce být, a z mého bujna srdce
krvavá též růže vypučí!Když pak s koně klesnu, tu mé rety
zavřít políbení nejbláží:
políbení Tvé, svobedo svatá,
nebes bytosti Ty nejkrasší!

PETOEFI.

Záleží nám na udržení Jednoty?

What might be done, if men were wise!
What glorious deeds, my suffering brother,
Would they unite,
In love and right,
And cease their scorn of one another
MACKAY

Tato otázka musela v poslední době tanouti na mysli každému věrnému sokolu, když četl ta rozličná usnešení různých sborů, která zaslána byla do schůze Výk. Výboru. Mezi některými Jednotami panoval takový rozruch, na členy Výk. Výboru útočilo se z některých stran, žel že jen ze záště čistě osobní, takovým způsobem, že kdyby nebyla Jednota naše zbudována na tak pevných základech, musela by se celá tato stavba sřítiti a tak výsledek namá-

havé práce po osm roků uveden byl by v nivec! Nechej na tomto místě rozepisovati se o tom, byly-li ony některé „protesty“ oprávněny čili nikoliv, nechej dokonce snad říci, že Jednoty nemají práva projevití nevoli svou nad jednáním Výkonného Výboru — leč co nemilý dojem na věrného sokola činí, jest onen způsob, jakým se protesty ony projevovaly!

Každá Jednota chová v středu svém zajisté vážné a rozšafné muže, v každé Jednotě jest několik sokolů význam sokolstva znajících a ti nikdy neměli by dopustiti toho, by Jednota jich, má-li již příčiny k vyslovení stížnosti, učinila to způsobem *nedůstojným*, abychom nemuseli tázati se v některých chvílích sami sebe, jsme-li to skutečně Sokolové kteří příklad podávati mají upřímného, pravého bratrství!

Jednota naše v tomto roce učinila značný krok ku předu a na posledním sjezdu vytkla si tu pravou dráhu, po které ku své dokonalosti jest jí možno dospěti — však sotva že počali se upřímní sokolové radovati, již radost tato zkazena býti musela rozličnými, na mnoze i neslušnými projevy nevole, že celé těleso bylo na okamžik ve své dráze zadrženo.

Sokolové, nezapomínejte ani v trpkých chvílích, že jsme, vlastně *chcem* býti Sokoly, že panovati má mezi námi — svornost, rovnost a bratrství! A má-li kdo příčiny, by proti něčemu svůj protest vyslovil, ať učiní to tak, by řeknu to přímo, *neurázel* ony muže kteří ve Výkonném výboru zasedají, kteří dlouho přes půl noce ve schůzích tráví a o blaho Jednot pečují. Pakli některý jen neustálé útoky na V. V. vymýšlí a je způsobem neslušným pronáší, vězte, že jemu nezáleží na tom, potrvá-li Jednota naše na dále neb padne-li dnes, vězte, že takovému členu jedná se jen o osobní věci a takový člen — *není Sokolem*, takového členu jsou ony vlastnosti, jakými se Sokol honositi má, příliš daleky! Protož mějme vždy na paměti, že má se jednati nám o udržení Nár. Jedn. Sokolské a byť i v některých věcech neshoda mezi námi panovala, že vše vyrovnati se musí způsobem Sokolů důstojným!

Dr. M. Tyrš o cvičiteli.

Pořadatel „Sokola Am.“ zaslal slovnímu náčelníku Sokola Pražského, dru. Miroslavu Tyršovi dotaz, co soudí o společném našem cvičiteli a zdali by některý z tamnějších bratrů za oceán se odvážití chtěl. Br. Dr. Tyrš odpověděl mezi jiným následovně:

„Ctění bratři!

S cvičitelem bude ovšem potíž, an u vás, žel, o věci té všeobecné shody není a mnozí za zbytečnou ji považují. Pochopíte, že za okolností těch sotva který člen jednoty naší za oceán se odváží a ze zdejších poměrů svých se vytrhne. Lituji toho upřímně. Tělocvik pozbývá tak, jsem pevně přesvědčen, tím více své *marterné války*, čím více v pouhý sport zabíhá. Na zdar!

Váš upřímný M. Tyrš.”

Ano, litovati jest, že některé Jednoty naše zvedaly hlasu svého proti tomu, abychom se staly Jednotami skutečně tělocvičnými a k tomu jediná cesta vede, povolání cvičitele z Prahy.

Většina našich Jednot má velký nedostatek cvičitelů a tak poznenáhlu hynou, a potrvá-li tento stav, zaniknou docela. Nechtě pak nemyslí Jednoty ony, které mně se býti na vrcholi dokonalosti že pro ně byl by cvičitel z Čech zbytečným. Naopak, přiučili by se ještě mnoho, neb jim mnoho ještě schází, aby byli *skutečnými českými sokoly* a nejenom obratnými athlety! V jednotách takových, z většiny aspoň, není tělocvik nic jiného než sport!

Leč vzdor všemu dovolil bych si upozorniti ony bratry, kteří snad měli by mínění k nám zavítati, že i od těch, kteří proti myšlence té se vyslovili, i od těch přijat bude cvičitel srdečně. Není snad jediné myšlenky, která by neměla odpůřeů a tato nalezla všude ohlasu *jen dvě* Jednoty ze šestnácti nesouhlasily! Nám jest třeba vzpružení se k nové činnosti a to co nejdříve, nemáme-li ochabnouti tak, že veškeré křísení pak bude marné. Jsem pak jist, že jednorocní působení cvičitele z Čech naše jednoty povznese na stupeň mnohem vyšší než na jakém se nyní nachází a že stanem se skutečnými Jednotami Sokolskými. Jelikož Výk. Výboru známo jest smýšlení v *ětš i n y* Jednot, měl by jednati a na br. dra. Tyrše v záležitosti té dopisati. Otálení ve věci té jest jen na škodu celku!

Pokuty.

Nezdá se mi býti nic tak v odporu se zásadami sokolskými, jako ono ustanovování přísných trestů pro ty členy, kteří nechtí navštěvovati cvičení. Nutiti někoho, aby konal to, co jemu samému k prospěchu slouží, jest, mírně řečeno spozdilé. Za druhé jeví se v tom jakási vojenská přísnost, která sboru sokolskému nesluší. A za třetí konečně provádí se články ty, jenom provinili se méně vynikající člen, jiný ale, který delší čas ku sboru patří, na náčiní

kdysi vynikal a tím, dle mnohých „zásluhy“ si získal, může činiti co se jemu líbí; on nemusí více spolupůsobiti, on může cvičení navštěvovati anebo ne; vůbec na ty takové články o trestech nemají žádného vztahu.

Jak svrchu podotknuto, jest to směšné nutiti někoho, aby snad pěstoval tělocvik a tak své zdraví si pro pozdější leta pojistil, však přec mezi námi dosud to jinak nejde, neb mladíci z větší části přistupují k sokolským sborům z rozličných pohnůtek, jen ne k vůli tělocvikovi. Některé k tomu polne pěkný pohled na sokolské řady při vycházce, ten zase vstoupí k nám, že je to hezké být českým sokolem. Krejčí, obuvníci, zlatníci a jiní — ti všichni jsou zastoupeni v našich řadách, leč ač by jim tělocvik značně prospěl, to jest jim vedlejší. Ten umí dělati pěkné šaty, onen pěknou obuv, poslední zase odznaky — a to vše sokolové potřebují a oni jsou ochotni v horlivosti své každým okamžikem posloužiti. A proto jest mezi námi nutné, by se cvičícím členům poskytly výhody a ty by se měly poskytnouti tím, aby platili značně menší příspěvky než ti, co nevíčí. Kdo nechce tělocvik navštěvovati, dobře, však nechť zase většími poplatky přispívá pokladně spolkové, aby si ti, co víčí, mohli stále nové náčiní zakupovati a tím docílili bychom toho nejlepšího narovnání ve spolecích našich.

Bratrům Sokolům.

Na jiném místě podávám Vám úsudek velectěného dr. Tyrše o vašem zachování se vůči návrhu o společném cvičiteli. *Lituji toho upřímně* — tak praví první náš Sokol a litovati musí každý, komu jen prospěch a rozkvět sokolstva na srdci leží.

Návrh ten dán byl jen z ohledu na Jednoty slabší, na jednoty takové, kterým při té nejlepší vůli není možno cvičitele si zaopatřiti a byť chtěly postoupiti obětě sebe větší. Takovýchto Jednot jest většina! Takovéto Jednoty budou hynouti — možno že několik roků živořiti — až konečně přetvoří se na spolek podporující aneb zaniknou docela. Rozkvět těchto Jednot musí nám ležeti na srdci, neb nepomůžeme-li jim, nepodáme-li jim ruky pomocné, nebude to trvati ani pět roků a my na místo zmohutnění, budeme značně oslabeni. Bude nám možno Nár. Jed. Sokolskou zachovati? Co bude po Jednotě Sokolské, kde se hlavní účel, tělocvik bude zanedbávati? A proto jenom, že chci aby Národní Jednota

Sokolská zachována byla, proto že chci aby to nebyla Jednota Sokolská jen dle jména, dal jsem návrh na povolání cvičitele z Prahy. My zde nemáme všestranně schopných členů k zastávání úřadu toho, tak jako se jich nalezne sta v jednotě Pražské.

Však nyní přicházím k tomu, co jsem právě chtěl bratrským Jednotám říci. Když již rozhodne se některá vysloviti protest proti návrhu tomu, ať nepřestává pouze na tom, protest vysloviti, nýbrž i nechť podá jiný návrh, dle kterého by se budoucnost Jednoty naší zabezpečila. Nesouhlasíte-li s cvičitelem, podejte návrh, jak pomoci Jednotám slabším k pokroku, když Jednoty tyto nejsou sto cvičitele dostati při nejlepší vůli své. Záleží-li vám na prospěchu celku, najděte jinou cestu k našemu zlepšení — pouhý protest však zaslati, aniž by podal se návrh jiný, lepší, nepřinese nám mnoho dobrého!

Volba předáka.

Dle usnešení v posledním sjezdu má pro příští cvičení závodnické zvolen býti předák, jenž by vylosované výkony ostatním okázal. Předák tento nemá žádného práva na žádnou cenu, leč má za prokázané služby býti odměněn V. Výborem. — Nemýlím-li se, zní usnešení též v ten smysl, že na jeho výkony nedávají se zcela žádná čísla, aniž by se čítala ve prospěch čty, ku které on náleží; to zdá se mi býti pro nynější dobu chybné, neb jest málo sborů, od kterých se může vyslati četa řádně cvičených sokolů a mimo toho ještě aby z jejího středu vybrán byl předák.

Později snad dá se snadno něco podobného provésti, nyní však to půjde asi z těžka. Člen, který ustanoven bude k okázání výkonů nemá míti ovšem práva na žádnou cenu, leč čísla na jeho výkony měla by přec čítána býti ve prospěch jeho čty. To mělo by se vzíti v Jednotách, jakož i ve V. Výboru v úvahu a rozhodnouti o tom dříve, nežli se sokolici ku cvičení společnému sjedou.

Druhé nezdá se mi býti na pravém místě, že člen ten ustanoven má býti Výkonným Výborem. V pádu tom, jsem jist, že připadla by volba na Chicago; možná, že by s tím cvičící členové byli spokojeni — možno ale také že nikoliv. Ponechme my volbu tu jim samým, ať oni sami zvolí si předáka ze svého středu, až se sjedou. Cvičící členové se z přeborných cvičení lépe znají a volba třeba dopadne k lepší jejich spokojenosti, nežli kdyby Výk. Výbor jim jej ustanovil. Jest to úřad

čestný, aspoň v jednotách německých jest to pro jednotu velkým vyznamenáním, od které předák zvolen jest a tu bude lépe s volbou čekati, až cvičící členové všech jednot se sjedou a volbu si provedou sami. Neučiníme tím nic více, než co je spravedливо.

Společný výbor Jednot chicagských.

Není tomu dávno, co čtyry Jednoty chicagské zvolily společný výbor, jenž uloženo měl uspořádati poměry mezi zdejšími sbory a všemožně o rozkvět jich pečovati. Jak známo, není zařízení zdejších Jednot stejné; v té povoluje se částka peněžní na pohřeb zesnulému bratru, tam opět je podpora i v nemoci a výbor onen měl na starosti věci ty uspořádati tak, by všude dávány byly členům výhody stejné! Leč výbor onen ač od něho mnoho se očekávalo, sešel se asi dvakrát a věci jsou dnes na tom samém stupni jako před tím. Byl by čas, aby Jednoty samy upozornily členy své ve výboru tom, by zastávali řádně své povinnosti a není-li jim možno, neb dokonce jim prospěch jednot málo na srdci leží, ať zvolí se na místo nich jiní!—

Při té příležitosti musím též upozorniti na to, že doba cvičení závodnického se blíží (odbyváno bude v měsíci srpnu) a dosud nebyly činěny téměř žádné kroky výbory dotyčnými. Sokolové, jest svrchovaný čas! My chceme pořádati slavnost velkolepou, Sokolstva důstojnou! My chceme pořádati velký průvod městem (v neděli den před cvičením) vy musíte starati se o řádné pohostění sem přibylých sokolů — a to vše necháme-li na poslední dobu, nejsme s to vše náležitě obstarati. Nuže, vzhopme se již, jest čas!

Pravidla k cvičení závodnickému.

Aby nepovstalo opět nějaké nedorozumění mezi sokoly, co týče se pořádku při cvičení přeborném, uveřejňuji tuto napřed pravidla dle kterých cvičeno bude:

1.—Ze 12 výkonů vypsanych pro každé náčiní vylosují se dva, které zvolený předák ukáže a ty veškerí cvičenci za ním provésti musí.

2.—Třetí výkon vybere si každý cvičenec sám pro sebe, však musí jej vzíti z oněch zbývajících desíti vypsanych na každém náčiní, a zároveň dřív než jej provede, musí jej soudečům pojmenovati dle vydané listiny.

3.—Čtvrtý výkon má každý cvičenec pro sebe volný.

Jakmile probere se cvičení na hra-
zde, bradlech, koni na dél a šíř, přijde
skok prostý do výše a do dálky, skok
o tyči, šerm a kroužení kůželů. Před
započítím cvičení proveden má být
prostocvik, který ještě později vypsán
bude a možno-li, i vyobrazení se zaopa-
trí, aby lépe se pochopil.

Drobnosti.

|| Vídeňské dámy pěstují velmi
pilně šerm.

|| Peter Johnson v Leeds, Anglii,
ploval 90 yardů pod vodou.

|| Eck v chicagském gymnasiu sko-
čil za pomoci 12 liberních činek 10 stop
po zpátku.

|| Gus Hill, profesionální athlet a
champion v kroužení kůželů, krouží též
kůžely 115 liber těžkými.

|| Mlle. Lassale při jedné veřejné
produci v Paterson N. J. vydržela
pod vodou 3. minuty a 45 vteřin.

|| Pověstný Robinson ze San Fran-
cisco, který podnikl ze Sullivanem ro-
hovnický zápas a odnesl — hanbu, vze-
pře 60krát 50 liberní činku.

|| Na počátku tohoto měsíce pořádali
profesionální běhouni v New Yorku
šestidenní běh o závod. Nejvíce uběhl
Irčan Fitzgerald a sice 612 mil.

|| Nejlepším skokanem na výška
byl v r. 1827 jistý Jackson, který pře-
skočil s malým rozběhem zeď vysokou
5 stop a 10 palců, aniž by o ní zavadil.

|| Capt. Traynor připravuje se pře-
plouti atlantický oceán v lodičce 13
stop dlouhé. Vyjede z New Yorku 10.
června a do Bristolu chce přistáti dne
1. srpna.

|| Mezi největší siláky počítati se
může směle Wm B. Curtis, redaktor
časopisu „Spirit of the Times“. Pan
Curtis s velkou láskou pěstuje tělocvik
a zvedne 3239 liber.

|| Nejlepší veslař americký Hanlan,
který až dosud nad všemi anglickými
veslaři zvítězil, odebral se do Austrálie
kde podnikne zápas s tamnějším Lay-
cockem a Triketem. Sázka 1.000 liber
sterlingů.

|| Nedávno odbývali zápas Duncan
Ross, pověstný silák z Clevelandu s
Matsadou Sarakichi, Japanem. Při prv-
ním setkání Sarakichi udeřil Rossa hla-
vou tak silně do žeber (japonský to
spůsob zápasení) že mu jedno z nich
přerazil, leč vzdor tomu Ross ku konci
přece zvítězil.

|| V San Franciscu, Cal. předjíždě-
la se Mdlle Louise Armaindo a Prince,
na bicyklu s jedním jezdcem na koni.
Zápas trval šest dní. Prince sřídál se
se slavnou toutou bicyclistkou, jezdec
pak měnil koně. Bicyclisti zůstali vi-
tější, ani ujeli v šesti dnech 1.073 míle
(jelo se vždy 12 hodin denně). Jezdec
zůstal jen o 1½ míle pozadu.

|| Nejkratší zápas rohovnický (s
rukavicemi) odbyl se nedávno v New
Yorku mezi M. Clearym a Sheriffem.
Cleary hned při prvním setkání dal po-
slednějšímu tak strašnou ránu do obli-
čeje, že tento učinil téměř kozelec zpá-
teční. Zápas trval asi deset vteřin.
Teprve po dvou hodinách přišel pora-
žený k sobě. Přítomní mohli se samým
nadšením ukřičet.

Hlídky.

* Z venkova přišlo dosud velmi
málo objednávek Památníku.

* Česko-Am. Sokol v Braidwood,
Ill. pořádá divadlo ve prospěch zakou-
pení náčiní pro žáky.

* V Clevelandu založil se též tělo-
cvičný sbor paní a dívek českých. Má-
me tedy již tři. V Chicagu, New Yorku
a Clevelandu.

* Jednota omažská žádá některého
člena, jenž by schopen byl zastávati
místo cvičitele v městě tom. Práci chce
mu sokolové tamnější zaopatřiti, ať jest
řemesla jakéhokoliv.

* Četa přeborná Sokola Plzeňské-
ho sestává z následujících sokolů: Čer-
mák, Sršeň, Nový, Hurt, Turek, Fiala,
Pecivál a Hora. Z většiny jsou to no-
váčkové, leč cvičí se pilně, aby nezů-
stali pozadu.

* Kewaunská Jednota vystoupila z
našeho středu. Tělocvik tam byl zane-
dbáván, neb neměli cvičitele a nejspí-
še že vstoupí do bratrstva Č. S. P. S.
Takový osud očekává i jiné Jednoty,
nezakročíme-li v čas!

* Při veřejném cvičení v síni Těl.
J. Sokol v Chicagu proveden byl skok
pomocí provazu, leč velmi nepravidel-
ně. Sokol každý odrazil se od podla-
hy, vyšplhal na provaz a nechal se
přenést přes motouz ve visu přednož-
mo, kdežto tělo musí se nad motouzem
v kříži prohnouti a provaz ještě před
tímto pustiti; pakli se ve visu přednož-
mo necháme přes motouz přehoupnout,
přestává to být skokem. Viz yobra-
zení v minulých číslech.

* New Yorská Jednota vyslovila
se též proti cvičiteli z Prahy a praví, že
se mezi námi nalezne dosti schopných
členů pro úřad ten; povolání cvičitele
z Prahy vyžadovalo by prý velkých
obětí peněžních. Celé to vydání bylo
by větší jen ot, co by stála cesta a ta
by se ještě dostala laciněji. Ostatně by
se bratrská Jednota zavděčila, kdyby
jmenovala sokola, jenž by schopen byl
cvičit, cvičení pořadová zavést a mnohé
Jednoty do pravidelných kolejí uvést!

DOPIŠY.

Chicago, Illinois. Byv na místo sok.
Čermáka zvolen, bych ostatním jedno-
tám, které si toho přály, vyjmenované
výkony okázal, považují za svou povin-
nost dáti zprávu, v jakém stavu jsem
jednoty ony nalezl. První cesta moje
byla do Detroit. Jak jsem očekával,
nebyli sokolové s to pochopiti výkony
ony a proto jsme je důkladně všechny
procvičiti museli. Nevzalo to velmi
dlouho, by jim porozuměli. Sokol de-
troitský chová v středu svém dobrého
cvičitele, sokola Lišku, který, kdyby
mu čas dovolil, členy by znamenitě vy-
cvičiti mohl. — Jednota ve Wilber a
Cedar Rapids zdá se mi býti as na
stejném stupni s Jednotou detroit-
skou. Ve všech jeví se dostatečná chuť
k cvičení a dosti mladíků jest, kteří by
se tělocvik s chutí věnovali, leč všude
jeví se nedostatek cvičitele dobrého,
jenž by rázně věci se uchopil. To samé
a ještě u větší míře platí o jednotě v
Omaha, kde se téměř ani necvičí, a to
jen z té příčiny, jelikož schází jim cvi-
čitel. Jsem přesvědčen, že dobrý-li
cvičitel se vyše oněm jednotám, mů-
žem od nich očekávati zdárného pokro-
ku, jinak se obávám, že během doby
zanechají tělocvik docela, ani jsou stále
sami na sebe odkázáni. Na zdar!

Jos. Nový,
člen Plzeňského Sokola.

Omaha, 6 dubna. Musím zmíniti se
též o tom, na jakém stupni stojíme v
ohledu tělocvik. Musím přiznati, že
to není velmi skvělé, neb sbor náš se-
stává většinou ze starších mužů, již že-
natých a mladí členové jsou lidé velmi
těžce pracující, tak že po práci spíše
hledá odpočinku, než aby šel do tělo-
cviku, kde se musí znovu namáhati.
Však přec jen by se vynášlo dosti cvi-
čenců, jen kdyby zde byl nějaký cviči-
tel! V poslední schůzi jsme usnesli, po-
žádati jednoty, zdali některá chová ve
svém středu člena, jenž by chtěl zastá-
vati místo cvičitele. Práci mu zde zao-
patříme, ať jest řemesla jakéhokoliv,

jen umí-li anglicky neb německy. Též mu cheem měsíčně jakousi náhradu dávati. Musel by nám napřed oznámiti, jakého řemesla jest. Na zdar?

Ant. Kment.

Baltimore, 3 května. Dne 28. dubna jsme zde odbývali veřejné cvičení, první to v posledních dvou letech. Hostů bylo dosti, však sokolů napočítal jsem velmi málo (tak jako v Chicagu, *red.*) Myslím, že by se mělo cvičení veřejné odbývat častěji, neb tím členové nabývají více chuti k působení a mezi obecnstvem se myšlenka sokolská šíří. Též jsme si již pořídili oděv cvičební, takový jako ty jsi měl, když jsi nás navštívil: modré, těsné spodky a trikotové košile bez rukávů a červené pasy. Též musím ti oznámiti že nám zemřel jeden sokol, Ant. Doležal v stáří 24 roky.—Zde v Baltimore je mnoho mladíků, kteří by rádi přistoupili k našemu sboru, leč brání jim v tom vysoké vstupné a příspěvky. (Platíme 45 ctů měsíčně). Lépe by bylo pro ně, kdyby přišli mezi nás, nežli aby stáli po nárožích. Kdyby jsme jim umožnili přístup, bylo by lépe pro naši Jednotu i pro ně; my bychom nabyli značně cvičících členů, cvičení by se oživilo a sbor by sesílil. Mladíci ti pak by se naučili lepším mravům mezi Sokolstvem, než se naučí na ulicích. Mělo by se v té věci něco udělati. Na zdar!

Jos. Kulíček.

Pozn red. — Každé Jednoty jest to povinností, by soustřeďovala ve svém středu veškerý mladý lid — a tak ve prospěch národnosti působila. Poplatky měly by býti ty nejmenší, aby chudší mladíci mohli přistoupiti, zejména Jednotu baltimorskou netíží nic, a tu by mohla příspěvky i vstupné značně snížit, když by se tím věci prospělo. V Chicagu obnáší měsíční příspěvek 25 centů.

Rádná schůze Výkonného Výboru.

(Dne 4. dubna 1884.)

Za nepřítomnosti sok. starosty, zahájil schůzi sokol náměstek Moric Poláček. — Protokoly ze schůze březnové přijaty. — Čtení dopisů: Jednota Blesk z Baltimore souhlasí s cvičitelem vůbec a protestuje proti vyplacení částky za cestu sokola starosty do sjezdu. Vyzývají ony členy, kteří pro to hlasovali, by se poděkovali z Výboru. Sokolové Volenský a Lajer protestují proti znění dopisu a navrhováno, by dopis nebyl přijat. Má se Jednotě Blesk poukázati na to, že tak též jednalo se při sjezdu Clevelandském. Jelikož nebyl dopis opatřen pečeti spolkovou, má se vrátit. V druhém oznamuje se navržení čekance přes 45 roků. Má se upozornit,

by čekáno bylo na odpověď ostatních Jednot. — Č. A. Sokol v Chicagu souhlasí s odložením cvičení na srpen a s povoláním cvičitel z Čech. Plz. Sokol oznamuje odstoupení sok. Tomka z Výk. Výboru a zvolení sok. Váňy. T. J. Čechie souhlasí s odložením cvičení na srpen a volení cvičitele má se ponechat na neurčito. Sok. Budivoj zasílá adresář členů k zaslání listu posílá \$1.41 a \$5.25. Z Wilber oznámí čekance Beneš. Jednota Sokol Čech zasílá zprávu a \$13.99. Ostatní má vyříditi jednatel. Z Braidwood zasílají \$7.02; jelikož zasílají poplatek jako dříve, má se sbor upozornit na to, by doplácel ještě. — Z Wilber zaslána zpráva a \$5.05; přijato. Jednota Tyrš souhlasí s cvičitelem z Čech a zasílají \$33.70 a zprávu. Z Wilber opět zasláno \$2.60 a souhlas s cvičitelem z Čech. Sokol Clevelandský zasílá dvě čtvrtletní zprávy a \$38.48; sbor ten má býti upomenut ještě za dvě úmrtí Účet sokola Beneše za tisk listu \$21 poukázán k výplatě. Účet p. Geringra na \$5.25 za ohlazení k psaní a obálky též. Výbor na stanovy oznamuje, že v stanovách Jednoty Tyrš by mělo býti více hleděno tělocviku, jakož i oprava odsouzení člena. Stanovy T. J. Sokol, Chicago, přijaty. Účet pořadatele listu ze čtvrt roku \$25 poukázán k vyplacení. Účet jednatele: Různé vydání \$4.74, expedice „Sokola“ č. 2. \$2.36, č. 3. \$2.50, služné za čtvrt roku \$18.75, celkem \$28.36, má být vyplacen. Sokolu Novému napřed služné co cvičitele na půl měsíce \$25 povoleno; na cestu západní, z čehož má si i lístek koupiti, povoleno \$35.00. Výbor na stanovy sděluje, že T. J. Sokol místní povoluje na pohřeb člena \$35. Má se upozornit, je-li to v souhlase s ostatními Jednotami. Dále oznamuje, že poslední zpráva z Omahy má býti přijata, mají se jim však jich povinností vysvětliti. Z Kewaunee zasláno \$2.10; přijato. Usneseno, by dluhující Jednoty se upomínaly. Jednáno o Jednotě Kewaunské o rozhodnuto, by se čekalo na příjezd starosty. Pořadatel sokol Čermák praví, že byl požádán redakcí Sokola Pražského a zapůjčení obrázků. Dovoleno pořadateli je půjčiti, jest však za ně zodpovědným.

P ř í j e m :

Od T. J. Sokol, Omaha	\$ 7.80
T. J. Sokol Čech, Cleveland	13.99
Sokol Clevelandský	38.48
Č. A. Sokol, Braidwood	7.02
T. J. Budivoj, Detroit	6.66
T. J. Sokol, Wilber	7.65
T. J. Sokol, Kewaunee	2.16
T. J. Sokol Tyrš, Cedar Rapids	33.70
Těl. Jed. Sokol	35.88

Celkem \$153.34

V y d á n í :

Za tisk „Sokola“	\$21.00
Tisková práce Geringra	4.50
Cvičitel Nový a listky	60.00
Jiný účet p. Geringra	5.25
Služné pořadateli	25.00
Služné jednateli	28.36

Celkem \$144.11

Protokol schůze květnové nebyl dosud pořadateli dodán.

Listárna redakce.

Sok. Sluka, Cleveland: V závodu A. Geringera lze opatřeti si „Dívčí tělocvik“ sepsaný od Klementiny Hanušové, cvičitelky damského tělocvičného sboru v Praze. Tam nalezneš i ukázkou obleku užívaného a rozličná cvičení. Cena asi 60 centů.—Což u vás neagituje pro Památník? Snad se nenecháte zahubit!

Z Kutné Hory.

Od Sokola Kutnohorského došlo „Sok. Am.“ následující provolání se žádostí za otisknutí. — Bratři! Kdekoliv má Sokol vlastní tělocvičnu, tam myšlenka sokolská vůči hledě nabývá půdy, cvičení tělesná s větším zdarem prováděti se mohou a tím členstva a účastenství přibývá. I naše jednota, jedna z nejstarších, nepustila myšlenku tu ze zřetele svého a nastřádajíc \$2500 zl. odhodlala se k budování tělocvičny i zakoupila velice výhodné místo stavěbní, doufajíc koncem září t. r. odstěhovati se pod vlastní krov. Téměř holýma rukama podnikla stavbu tuto, spoléhajíc na obětavost přátel Sokolstva a skutečně našli se příznivci, kteří buď zapůjčili neb darovali větší obnosy; ostatní potřebný kapitál míníme dosáti úpisy po 10 zl. v 10 po sobě běžících letech vylosováním splatných, tak že v každoroční valné hromadě 30 takových úpisů v ceně 300 zl. zapláceno bude. — Dovolujeme sobě Vaši bratrské jednotě zaslati jeden takový úpis se žádostí, abyste jej v majetek svůj přijali a nám dotyčný obnos 10 zl. a zároveň laškově přátele věci sokolské na podnik náš upozornili. Na zdar!

MUDr. Václav Bach, star.

Vyloučení údové v 4. čtvrtletí 1883.

Od Jed. Blesk: Kotvald Jan, pro neplacení.

J. Tyrš: Soukup Jos. pro neplacení.

J. Budivoj: Vodulant Fr. a Švácha Stanislav pro neplacení.

Sok. Clev: Štěpka Fr. pro neplacení.

Plz. Sok: Nocar Jan, Krátký Lad., Kantor Jan, pro neplacení.

J. Čech: Schustler K. pro neplacení.

J. v Omaha: Jaroš Jan, Dopita Jos. Bouman Jak., Koše Václav, Radil Fr., pro neplacení.

J. Svornost: Pokorný Josef, Černý J, Jašur Jiří, Bareš V, pro neplacení.

V 1. čtvrtletí 1884.

Jednota v Chicago: Zachrta Matěj, Vainfurt Fr., Baše Josef, Kozák Jak., Hrdlička Václav, Vrchál Václav, Čermák J. pro neplacení. Frankl K. nedostavil se k přijetí.

J. Budivoj: Paner J. pro neplacení.

S. v Braidwood: Valeš M. pro nepl.

J. ve Wilber: Šajnost Tom., Němec C., Mrkvička Vojt., pro neplacení.

Zprávy náčelníků.

J. Čech: Cvičení odbyváno za měs. březen 9, ve 2 četách o 6 členech Žáků 10. Nejlépe cvičeno na hrazdě, koni a bradlech. F. Sluka, náč.

Těl. Jedn. v New Yorku: Za měsíc březen. Cvičeno v 5 četách o 9 čl. a sice 8 na náčiní a pochodové 1 s výsledkem dobrým. Alois Vokal, náč.

J. Blesk: V dubnu 3 četách o 8 čl. Cvičení odbyváno 8 a 1 pořadov. Nejlépe cvičili Novák, Kulíček a Primus na hrazdě, koni na šíř a na bradlech. N. E. Hirsauer, náč.

T. J. Budivoj: V měs. březnu cvičeno v 1 četě o 10 členech; cvičení odbyváno 6 mimo cvičení, které zde uspořádal cvičitel br. Jos. Nový 4 krát. Br. Nový naší jednotě mnoho prospěl. Nejlépe cvičeno na bradlech a hrazdě. Josef Juzek, náč.

Plzeňský Sokol: Cvičeno ve dvou četách, v 1. o 8, v 2. o 10 členech. Za měsíc duben odbyváno cvičení 8. Cvičeno na hrazdě, bradlech, koni na dél a šíř, koze, a šerm. Žáků cvičí 15. Pořadové cvičení odbyváno jedno s výsledkem dobrým. Nejčinnějšími byli sok.: Sršeň Nový Hurt Pecivál Turek Fiala Sládek a Dvořák Jos. Čermák, náčelník.

Literatura.

Zlatá Praha. Nádherného týdenní tohoto vyšlo právě číslo 8. bohaté obraznou částí i bohaté textem. Číslo na ukázkou zasílají se každému na požádání zdarma a franko. Předplatné ročně pro Ameriku 12 zl. 20 kr. Adresa: Zlatá Praha, 34 Karlovo nám. Praha.

Listárna jednatele.

Jednoty, jenž nejsou za rok 1883 dosud vypořádány, jsou žádány co nejdříve tak učinit, anto dle nových stanov nemůže ani jednotlivý úd svému sboru, aniž která Jednota Nár. Jedn. Sokolské co dluhovati.

Na vdovu Martínkovou zasláno:

Jedn. Tyrš \$12.50
Dříve kvitováno \$30.00
Činí úhrnem \$42.50
Za další příspěvky prosí, jednatel.

Plzeňský Sokol v Chicago.

Dle stanov našich jest každý člen povinen zaopatřit sobě úplný spolkový stejnokroj a za tím účelem svoláváme pořadové cvičení na pátek dne 30. května, kam všichni dostavte se v stejnokroji, bychom seznali, kteří povinnosti té dosud nevyhověli. Nepřítomnost pokutuje se dle stanov. Cvičení odbyvá se v místnosti A. Novotného, na rohu 18. ul. a Centre ave. Na zdar!

Jos. Sršeň, Jos. Čermák,
místo náčelník. náčelník.

Žádá se cvičitel.

Těl. Jednota Sokol v Omaha oznamuje tímto všem bratrům sokolům, že přeje si nějakého dobrého cvičitele; kdo by se k nám odebrati mohl, ať nám udá, jakého řemesla jest a zde se mu práce zaopatří, jakož i měsíční poplatek od spolku ustanoví. Na zdar!

Jan Fabian, taj.,
Kersler's Hall S. O. 13. St.
Omaha, Neb.

Památník Sokola Pražského.

„Památník“, tuto vzácnou knihu objednali si doposud u pořadatele listu dvanáct od Plz. Sokola, dvanáct od T. Jed. v Chicago, dva členové od Č. A. Sok. v Chicago, jeden nečlen, jeden člen od J. Svornost v Morisani, čtyři od Sok. v Braidwood a 1 člen Čechie. — Sokolové, doufám, že nenecháte se zahanbiti a že přihlásí se vás více.

Sokol
Václav Karela,

člen Jednoty New Yorkské a

Sokol

Ant. Doležal,

člen Jednoty Blesk v Baltimore, Md.,

zemřeli

v tomto měsíci.

Oznámení. Sbor Tělocvičná Jednota Sokol v Chicago odbyvá pořadové cvičení každou první a třetí neděli v měsíci v 9 hodin ráno. Náčelník.

Rozpočet úmrtí

na Em. Jurku od Č. A. Sok v Chicago.

číslo	JMÉNO JEDNOTY:	\$ ct.
178	Těl. Jednota Sokol v New Yorku	56 96
90	Česko Americký Sokol v Chicago, Ill.	28 80
85	Těl. Jednota Sokol v Chicago, Ill.	27 20
92	Sokolská Jedn. Blesk v Baltimore Md.	29 44
59	Těl. Jed. Sokol Tyrš v Cedar Rapids, Iowa ..	16 01
41	Těl. Jed. Budivoj v Detroit, Mich.	13 12
23	Těl. Jed. Sokol Clevelandský, Cleveland, O. ..	7 36
13	Česko Amer. Sokol v Kewanee, Wis.	4 16
60	Těl. T. Čechie v Chicago Ill.	19 21
67	Těl. Jed. Plzeňský Sokol v Chicago, Ill.	21 44
71	Těl. Jedn. Čech v Cleveland, Ohio.	22 72
77	T. J. V. B. Sokol v Milwaukee, Wis.	84 64
31	Těl. Jed. Sokol v Omaha Neb.	9 92
23	Česko Am. Sokol v Braidwood, Ill.	7 36
14	Těl. Jed. Sokol Svornost v Morisani.	4 48
24	Těl. J. Sokol ve Wilber, Neb.	7 68
999	po 32 ct na člena čis.	\$370 48

Adresář Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech.

Výkonný Výbor: starosta J. B. Bělohradský, náměstek M. Poláček, jednatel Jindř. Hájek, tajemník F. C. Layer, pokladník Eduard Uhlíř. Další výbor jest: Aug. Volenský, Štěpán Bílek a Fr. Tichý, V. Váňa. Veškeré zaslíky téhož výboru se týkající nadepsány budtélž: Jind. Hájek, 139 W. Taylor St., Chicago, Ill.

Tělocvičná Jednota Sokol v New Yorku: tajemník August Tesař, jednatel Jan Neubauer, 247 E 3. St.

Česko-Americký Sokol v Chicago, Ill.: tajemník J. V. Kuřátko, 30 Burlington St.

Tělocvičná Jednota Sokol v Chicago: F. R. Loudl, 67 Barber St., jednatel Jindřich Hájek 139 W. Taylor St.

Sokolská Jednota Blesk v Baltimore, Maryland: tajemník J. Rejžek 174 N. Dallas St., jednatel Fr. Vavřina, 20 S. Bond St.

Tělocvičná Jednota Sok. Tyrš v Cedar Rapids, Iowa: tajemník Josef Zahojík, jednatel Josef Mrázek 39 Ave. B

Tělocvičná Jednota Budivoj v Detroit, Mich.: tajemník T. Škoda, 90 Calhoun St., jednatel Jos. Škoda 463 Antoine St.

Česko-Americký Sokol v Kewanee, Wis.: jednatel Jos. Bubník.

Sokol Clevelandský v Cleveland, Ohio: tajemník K. F. Tuma, 56 Humboldt St

Tělocvičná Jednota Čechie v Chicago: jednatel Josef Křišťan 31 Jane St.

Plzeňský Sokol v Chicago: tajemník J. J. Beneš, 141 Bunker St.

Tělocvičná Jednota Čech v Cleveland, Ohio: tajemník J. Prošek, 3 Burwell Ext.

Věrní Bratři Sokol v Milwaukee, Wis.: tajemník Hyn. Kratochvil, 347—6. St.

Tělocvičná Jednota Sokol v Omaha, Neb.: tajemník Ant. Kment Keslers Halle.

Česko-Americký Sokol v Braidwood, Ill.: tajemník M. Bouzek, jednatel Fr. Čunát, Box 38.

Sokolská Jednota Svornost v Morisania, New York: tajemník Tomáš Benischeck 838—3. Ave., jednatel A. Karásek 154 Rivington St.

Tělocvičná Jednota Sokol ve Wilber, Neb.: tajemník J. K. Malat, jednatel J. F. Charvát.